

Súd: Okresný súd Trnava
Spisová značka: 40Csp/66/2017
Identifikačné číslo súdneho spisu: 2117220531
Dátum vydania rozhodnutia: 29. 01. 2020
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Kamila Nagyová
ECLI: ECLI:SK:OSTT:2020:2117220531.3

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Trnava v konaní pred sudkyňou Mgr. Kamilou Nagyovou v právnej veci žalobcu: R. T., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom D. M. č. d. 9, zastúpený advokátskou kanceláriou Sidor a partneri, s. r. o. so sídlom Železničná 4/A, Hlohovec, IČO: 52 635 970, proti žalovanému: Home Credit Slovakia, a. s., so sídlom Teplická 7434/147, Piešťany, IČO: 36 234 176, zastúpený Advokátska kancelária GOLIAŠOVÁ GABRIELA s. r. o., so sídlom Teplická 7434/17, Piešťany, IČO: 47 234 679, o zaplatenie 2.019,74 € s príslušenstvom, takto

rozhodol:

I. Žalovaný je povinný zaplatiť žalobcovi 706,41 Eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 5 % ročne zo sumy 706,41 Eur od 23.03.2018 do zaplatenia, do troch dní od právoplatnosti rozsudku.

II. Súd priznáva žalobcovi nárok na náhradu trov konania voči žalovanému v plnom rozsahu. O výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie samostatným uznesením po právoplatnosti tohto rozsudku.

odôvodnenie:

1. Žalobou doručенou súdu dňa 02.10.2017 sa žalobca domáhal, aby súd zaviazal žalovaného zaplatiť žalobcovi 706,41 Eur titulom bezdôvodného obohatenia spolu s úrokom z omeškania vo výške 5 % ročne zo sumy 2.019,74 € od štvrtého dňa nasledujúceho po doručení žaloby v tejto veci žalovanému, až do zaplatenia. Žalobu odôvodnil tým, že dňa 12.12.2014 uzatvorili žalobca a žalovaný úverovú zmluvu č. XXXXXXXXXXXX, na základe ktorej bol žalovanému poskytnutý spotrebiteľský úver s nasledujúcou špecifikáciou: výška úveru 1.400,-Eur, výška splátky 37,58 Eur, počet splátok 72, ročná úroková sadzba 24,59 %, 27,9 %, priemerná hodnota RPMN 21,79 %, celková čiastka splatná spotrebiteľom 2.705,76 Eur. Zmluva nie je v súlade s právnou úpravou ochrany spotrebiteľa a so zákonom č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o spotrebiteľských úveroch“) a s ďalšími predpismi právneho poriadku. Zmluva neobsahuje povinné náležitosti zmluvy podľa zákona o spotrebiteľských úveroch. 1. neobsahuje priemernú hodnotu ročnej percentuálnej miery nákladov na príslušný spotrebiteľský úver platnú ku dňu podpisu zmluvy o spotrebiteľskom úvere, zverejnenú podľa § 21 ods. 2 zákona o spotrebiteľských úveroch za príslušný kalendárny štvrťrok (§ 9 ods. 2 písm. y zákona), keď v uzatvorenej zmluve je uvedená priemerná hodnota RPMN vo výške 21,79 %, pričom podľa súhrnných informácií o údajov o novoposkytnutých spotrebiteľských úveroch veriteľmi za 3.štvrťrok 2014 ku dňu 31.09.2014 zverejnených dňa 31.10.2014 bola priemerná hodnota RPMN spotrebiteľských úverov do 1.500,-Eur vrátane so zabezpečením pri splatnosti od 5 do 10 rokov 11,99%. Takto uvedený údaj uvádza spotrebiteľa do omylu vo výhodnosti úveru, ovplyvňuje jeho ekonomické rozhodovanie, pričom poukazuje na dohodu o zrážkach zo mzdy uzatvorenú zároveň so zmluvou o úvere. Má za to, že úverová zmluva neobsahuje priemernú hodnotu RPMN. 2. Zmluva neobsahuje uvedenie výšky splátok istiny, úrokov a poplatkov, keď žalovaný neuviedol spôsob započítania splátky

úveru na istinu, úroky a poplatky tak ako to vyžadoval zákon o spotrebiteľských úveroch (účinný v čase vzniku zmluvného vzťahu). Spotrebiteľ má byť zrozumiteľne informovaný o termínoch mesačnej splátky a o spôsobe započítania mesačnej splátky na istinu, úroky a prípadné poplatky. Je vylúčené, aby pri týchto podstatných náležitostiach sa zmluva odvolávala na inú listinu, napr. všeobecné obchodné podmienky alebo splátkový kalendár, pričom poukázal na vybrané rozhodnutia vyšších súdov Slovenskej republiky. Je potrebné určiť aká časť splátky je poukazovaná na jednotlivé jej zložky, čo je odôvodnené okrem iného aj potrebou vyhnúť sa svojvôli veriteľa pri započítavaní jednotlivých splátok úveru na jeho istinu, úroky, poplatky. 3. v zmluve nie je dojednaná konečná splatnosť úveru, ktorá musí byť uvedená v zmluve jasne pevným dátumom, aby spotrebiteľ pri podpise zmluvy mal dostatočné informácie na kvalifikované rozhodnutie. Absencia termínu konečnej splatnosti spôsobuje, že úver zo zmluvy sa považuje za bezúročný a bez poplatkov. V zmluve tiež nie je uvedená žiadna informácia, kedy sa predmetná zmluva končí, preto pre absenciu doby trvania zmluvy je táto považuje za bezúročnú a bez poplatkovú. 4. Neplatne dohodnutá výška úroku - výška úrokovej sadzby v zmluve nezodpovedá výške priemernej úrokovej miery z úverov peňažných ústavov v čase uzavretia zmluvy. Podľa informácií dostupných na webovom sídle Národnej banky Slovenska bola priemerná hodnota ročnej úrokovej sadzby 12,27 % pre podobné typy úverov so začiatočnou fixáciou úrokovej sadzby v mesiaci 10/2013. V zmluve je dohodnutá ročná úroková sadzba úveru 24,59 %, čo predstavuje viac ako dvojnásobok priemernej hodnoty v bankách. Keďže dohodnutá výška úrokovej sadzby viac ako dvojnásobne prevyšuje mieru úrokov z úverov obchodných bánk v čase uzavretia zmluvy, ide o neplatný právny úkon. Poukázal na rozhodnutie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 1 M Cdo 1/2009 zo dňa 31.07.2009, v zmysle ktorého „dohoda o výške úrokov musí byť v súlade s ustanovením § 39 Občianskeho zákonníka, teda nesmie sa priečiť dobrým mravom. Právny úkon postihnutý takouto vadou je absolútne neplatný“. Dohodu o výške úrokovej sadzby vníma ako priečiacu sa dobrým mravom a tým absolútne neplatnú. Pri neplatnom zmluvnom dojednaní sa prihliada akoby vôbec nebolo obsahom zmluvy. Zmluva tak neobsahuje určenie výšky úrokovej sadzby. Žalobca má tak za to, že poskytnutý úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov, čo znamená, že žalobca má povinnosť splatiť úver len do výšky poskytnutej istiny. Žalobca splatil žalovanému 2.106,41 Eur, nad rámec istiny uhradil 706,41 Eur. Táto čiastka prevyšujúca istinu predstavuje preplatok, ktorý žalobca uhradil, čo zakladá bezdôvodné obohatenie žalovaného na úkor žalobcu. Veriteľ získal plnenie bez právneho dôvodu, ktoré požaduje žalobca vydať spolu s úrokom z omeškania od štvrtého dňa nasledujúceho po doručení žaloby žalovanému, do zaplatenia.

2. Žalovaný v písomnom vyjadrení k žalobe uviedol, že v danom prípade nie sú splnené zákonné predpoklady vydania bezdôvodného obohatenia a to získanie obohatenia na strane žalovaného, ktorý prijatím splátok uhrádzaných žalobcom len rešpektoval zmluvný vzťah založený úverovou zmluvou, keď prijímal plnenie, na ktoré mal v zmysle úverovej zmluvy nárok. Nie je naplnená protiprávnosť získania obohatenia, keď žalovaný prijímal platby žalobcu oprávnene, na základe platne uzavretej úverovej zmluvy s riadne dohodnutými zmluvnými podmienkami, nie je naplnená majetková ujma, ktorá postihuje žalobcu, nakoľko žalobca sa podpísaním úverovej zmluvy slobodne zaviazal k povinnosti platiť žalovanému 37,58 Eur mesačne, a príčinná súvislosť medzi protiprávnym získaním bezdôvodného obohatenia žalovaným a majetkovou ujmom žalobcu. Úverová zmluva je riadnym právnym dôvodom, nebola súdom vyhlásená za neplatnú, ani vyhlásená za bezúročnú a bez poplatkov. K priemernej hodnote RPMN má za to, že zákon neuvádza, že sa zmluva považuje za bezúročnú a bez poplatkov, aj je jej výška uvedená nesprávne. Okrem toho jej výška je uvedená správne. Úverová zmluva č. XXXXXXXXXXXX bola uzatvorená dňa 12.12.2014, preto žalovaný pri jej koncipovaní vychádzal z tabuľky pre 3. kalendárny štvrtrok 2014. podľa vyhlášky Ministerstva financií SR č. 289/210 Z. z. o predkladaní údajov veriteľmi poskytujúcimi spotrebiteľské úvery sa zabezpečením spotrebiteľského úveru podľa bodu 7 vysvetliviek rozumie „dohoda, na základe ktorej je veriteľ oprávnený uspokojiť svoju pohľadávku, ak dlžník nedodrží svoj záväzok alebo príde k splneniu vopred určenej podmienky výkonom záložného práva alebo výkonom zabezpečovacieho prevodu práva“. V danom prípade preto nemožno vychádzať z riadku upravujúceho výšku priemernej hodnoty RPMN pre spotrebiteľské úvery so zabezpečením alebo lízing do 1.500,-Eur vrátane, ale z riadku upravujúceho ostatné spotrebiteľské úvery neuvedené v r. 1 až 5 vo výške do 1.500,-Eur vrátane, kde je uvedená hodnota 21,79 %. K rozkladu splátok v zmysle § 9 ods. 2 písm. k) zákona o spotrebiteľských úveroch poukázal na rozsudok Súdneho dvora EÚ zo dňa 09.11.2016 vo veci C-42/15 k výkladu článku 10 ods. 2 písm. h), a i) smernice 2008/48 citujúc vybrané časti bodu 52 až 58 rozsudku. Má za to, že náležitosť rozkladu splátky je v zmluve uvedená v súlade so znením zákona o spotrebiteľských úveroch a v súlade so znením smernice Európskeho parlamentu a Rady 2008/48/Es o zmluvách o spotrebiteľskom úvere, ktorá stotožňuje pojem výšku, počet a frekvenciu splátok s pojmom výška, počet a termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov. K termínu konečnej

splatnosti mal žalovaný za to, že tento je uvedený priamo v zmluve, keď v zmluve je uvedené: Termín konečnej splatnosti 72 mesiacov po poskytnutí úveru a to do 15. dňa v poslednom mesiaci. Cieľom ustanovenia § 9 ods. 2 písm. f) zákona o spotrebiteľských úveroch je, aby mal spotrebiteľ informáciu, aká je doba trvania zmluvy o spotrebiteľskom úvere a kedy je konečná splatnosť poskytnutého úveru. Aj keď Zmluva neuvádza presný číselný dátum ukončenia zmluvy, veriteľ použil objektívne zistiteľné kritéria, podľa ktorých spotrebiteľ musí vedieť, aká je doba trvania zmluvy o spotrebiteľskom úvere a kedy je konečná splatnosť poskytnutého úveru. Má za to, že spotrebiteľ disponoval informáciou, aká je doba trvania zmluvy a kedy je konečná splatnosť poskytnutého úveru. Z dátumu konečnej splatnosti je žalobcovi jednoznačne jasné a zřejmé, kedy nastane konečná splatnosť úveru, preto má žalovaný za to, že je splnená náležitosť zmluvy. K úrokovej sadzbe citujúc právnu úpravu § 1a ods. 1, 3, 4 nariadenia vlády č. 87/1995 Z. z. má za to, že je stanovená výška priemernej hodnoty RPMN na hodnotu 21,79 %, pričom prípustná odplata je vo výške dvojnásobku priemernej RPMN, výška odplaty je v zákonomnom rozmedzí a nie je v rozpore s dobrými mravmi. Súd vo všeobecnosti akceptujú výšku odplaty do 2,5 násobku priemeru. V závere poukázal na znenie zákona o spotrebiteľských úveroch účinné do 01.05.2018 k rozkladu splátky, pričom mal za to, že z legislatívne pregnantnejšieho vyjadrenia bolo možné a je potrebné preklenúť výklad ustanovenia § 9 ods. 2 písm. k) zákona o spotrebiteľských úveroch účinného do 30.04.2018 v rámci eurokonformného výkladu. Má za to, že zmluva o úvere spĺňa všetky náležitosti právneho úkonu, bola uzatvorená v súlade so všeobecne záväznými právnymi predpismi a neobsahuje žiadne ustanovenia, ktoré by spôsobovali značnú nerovnováhu v právach a povinnosti zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa, preto žiadal žalobu ako nedôvodnú zamietnuť.

3. Žalobca na výzvu súdu doplnil tvrdenia tak, že pokiaľ súd posúdi zmluvu ako bezúročnú a bez poplatkov v dôsledku neurčitosti resp. vadnosti niektorej z podstatných náležitostí zmluvy o spotrebiteľskom úvere, pôjde o skutkovú podstatu bezdôvodného obohatenia z (čiastočne) neplatného právneho úkonu. Pokiaľ zmluva uzavretá medzi účastníkmi niektorú z náležitostí vymedzovaných v ustanovení § 11 ods. 1 zákona č. 129/010 Z. z. neobsahuje, nie je zachovaná vo vzťahu k tejto náležitosti písomná forma a poskytnutý úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov. Neurčitosť niektorej z podstatných náležitostí má ten istý účinok, ako keby zmluva uvedenú náležitosť neobsahovala. Žalobca rozšíril žalobný návrh o ďalšiu podstatnú vadu zmluvy, ktorou je nesprávna RPMN, keď má za to, že z výpočtov vykonaných na iných portáloch je výška RPMN 28,27 %, nie 27,90 %. Zotrvál na absencii údajov o výške, počte, termínoch splátok istiny, úrokov a iných poplatkov, na absencii doby trvania zmluvy a termínu konečnej splatnosti úveru, keď v čase, keď žalobca podpisoval zmluvu, vôbec nebolo zřejmé, kedy žalovaný úver poskytne, pričom uvedená okolnosť bola závislá výlučne na vôli žalovaného a má podstatný význam vo vzťahu k splneniu podmienky informovanosti spotrebiteľa o to, do kedy jeho záväzok trvá. Spôsob vyjadrenia doby trvania zmluvy a termínu konečnej splatnosti nie je naplnením zákonnej náležitosti uvedenej v § 9 ods. 2 písm. f) zákona o spotrebiteľských úveroch v znení ku dňu 12.12.2014. Nemožno mať za to, že tento nedostatok možno nahradiť apelovaním na potencionálnu aktivitu spotrebiteľa, ktorá by viedla k určeniu splatnosti spotrebiteľského úveru matematickými operáciami z iných v zmluve dostupných údajov. Je zřejmé, že termín konečnej splatnosti i termín prvej splátky bol viazaný len na vôľu žalovaného, kedy prostriedky poskytne. Tento údaj nebol známy v čase, keď žalobca podpisoval zmluvu, preto nebola splnená požiadavka informovanosti spotrebiteľa. Tieto údaje nie je možné zo zmluvy ani zistiť, pretože nie je známy základný údaj o tom, kedy žalovaný sumu prostriedkov vôbec poskytol.

4. Žalovaný na výzvu súdu využitia práva dupliky v zmysle § 167 ods. 4 zákona č. 160/2015 Z. z. Civilný sporový poriadok (ďalej len „C.s.p.“) toto právo v sudcovskej lehote 10 dní nevyužil, keď lehota na doplnenie vyjadrenia mu uplynula dňa 30.11.2019. Pred termínom pojednávania súdu doručil dňa 24.01.2020 vyjadrenie, v ktorom zotrval na aplikácii eurokonformného výkladu pri posudzovaní splnenia náležitostí spotrebiteľskej zmluvy podľa § 9 ods. 2 písm. f), k) zákona o spotrebiteľských úveroch poukazujúc na uznesenie Krajského súdu v Košiciach sp. zn. 6Co/172/2018 zo dňa 25.06.2019. K RPMN poukázal na vybrané rozhodnutia súdov Slovenskej republiky.

5. Súd nariadil na prejednanie sporu pojednávanie, na ktorom v neprítomnosti strán sporu po oboznámení sa so žalobou, vyjadreniami strán, Zmluvou o hotovostnom úvere a revolvingovom úvere č. XXXXXXXXXXXX, Splátkovým kalendárom zmluvy - výpisom úhrad žalobcu vrátane príkazov z EB, Dohodou o zrážkach zo mzdy, súhrnnými informáciami o údajoch o novoposkytnutých spotrebiteľských úveroch veriteľmi za 3.štvrtrok 2014, výpočtami RPMN prostredníctvom voľne dostupných interaktívnych kalkulačiek na www.fininfo.sk a zistil nasledovný skutkový a právny stav.

6. Zo Zmluvy o hotovostnom úvere a revolvingovom úvere č. XXXXXXXXXXXX zo dňa 12.12.2014 (ďalej aj „úverová zmluva“) vyplýva identifikácia veriteľa a dlžníka s následnou špecifikáciou bezúčelového úveru v bodoch 27 až 46 a revolvingového úveru v bodoch 47 až 55 zmluvy. Z časti dojednanej úverovej zmluvy vyplýva, že zmluvné strany si dohodli poskytnutie výšky úveru 1.400,-Eur , s celkovou výškou mesačnej splátky 37,58 Eur, termín konečnej splatnosti splátok v bode 31 je označený „***“, u spotrebiteľom bez platieb za doplnkové služby 2.705,76 Eur, počet splátok 72, bezúročné obdobie hlava 5 § 6, spôsob úhrady splátok bankovým prevodom, termín konečnej splatnosti 72 mesiacov po poskytnutí úveru, a to do 15. dňa v poslednom mesiaci. Následne pod čiarou za bodom 39 zmluvy k ** je uvedené: Prvá splátka je splatná po mesiaci od dátumu poskytnutia úveru. Pokiaľ kalendárny mesiac nasledujúci po poskytnutí úveru neobsahuje poradové číslo dňa poskytnutia úveru, je splatnosť prvej splátky posledný deň v tomto kalendárnom mesiaci. Dátum splatnosti druhej a nasledujúcich splátok je vždy 15. deň v kalendárnom mesiaci, počínajúc kalendárnym mesiacom nasledujúcim po mesiaci, v ktorom je splatná prvá splátka. Informácie o splátkach nájdete po registrácii aj na www.spravcafinancii.sk.

7. Zo splátkového kalendára zmluvy a z výpisov z internetbankingu žalobcu vyplýva, že od 13.01.2015 do 23.02.2017 uhradil (26 x 37,58) na účet žalovaného vedený v Citibank Europe 977,08 Eur, dňa 15.03.2017 uhradil na ten istý účet žalovaného 37,58 Eur a dňa 20.03.2017 uhradil na ten istý účet žalovaného sumu 1.091,75 Eur; spolu 2.106,41 Eur.

8. Podľa § 52 zákona č. 40/1964 Zb. Občiansky zákonník v znení neskorších predpisov (ďalej len „Občiansky zákonník“), spotrebiteľskou zmluvou je každá zmluva bez ohľadu na právnu formu, ktorú uzatvára dodávateľ so spotrebiteľom. Ustanovenia o spotrebiteľských zmluvách, ako aj všetky iné ustanovenia upravujúce právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, použijú sa vždy, ak je to na prospech zmluvnej strany, ktorá je spotrebiteľom. Odlišné zmluvné dojednania alebo dohody, ktorých obsahom alebo účelom je obchádzanie tohto ustanovenia, sú neplatné. Na všetky právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, sa vždy prednostne použijú ustanovenia Občianskeho zákonníka, aj keď by sa inak mali použiť normy obchodného práva. Dodávateľ je osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy koná v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti. Spotrebiteľ je fyzická osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy nekoná v rámci predmetu svojej obchodnej činnosti alebo inej podnikateľskej činnosti.

9. Podľa § 53 ods. 1 Občianskeho zákonníka, spotrebiteľské zmluvy nesmú obsahovať ustanovenia, ktoré spôsobujú značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa (ďalej len „neprijateľná podmienka“). To neplatí, ak ide o zmluvné podmienky, ktoré sa týkajú hlavného predmetu plnenia a primeranosti ceny, ak tieto zmluvné podmienky sú vyjadrené určito, jasne a zrozumiteľne alebo ak boli neprijateľné podmienky individuálne dojednané.

10. Podľa § 54 ods. 2 Občianskeho zákonníka, v pochybnostiach o obsahu spotrebiteľských zmlúv platí výklad, ktorý je pre spotrebiteľa priaznivejší.

11. Podľa § 451 ods. 2 Občianskeho zákonníka, bezdôvodným obohatením je majetkový prospech získaný plnením bez právneho dôvodu, plnením z neplatného právneho úkonu alebo plnením z právneho dôvodu, ktorý odpadol, ako aj majetkový prospech získaný z nepoctivých zdrojov.

12. Podľa § 1 ods. 2 zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení účinnom v čase vzniku zmluvného vzťahu (ďalej len „o spotrebiteľských úveroch“), spotrebiteľským úverom na účely tohto zákona je dočasné poskytnutie peňažných prostriedkov na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere vo forme pôžičky, úveru, odloženej platby alebo obdobnej finančnej pomoci poskytnutej veriteľom spotrebiteľovi. Spotrebiteľský úver podľa tohto zákona nemožno poskytnúť finančnými prostriedkami v hotovosti.

13. Podľa § 2 písm. d) zákona o spotrebiteľských úveroch, zmluvou o spotrebiteľskom úvere zmluva, ktorou sa veriteľ zaväzuje poskytnúť spotrebiteľovi spotrebiteľský úver a spotrebiteľ sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a zaplatiť celkové náklady spotrebiteľa spojené so spotrebiteľským úverom.

14. Podľa § 9 ods. 1 zákona o spotrebiteľských úveroch, zmluva o spotrebiteľskom úvere musí mať písomnú formu. Každá zmluvná strana dostane najmenej jedno jej vyhotovenie v listinnej podobe alebo na inom trvanlivom médiu, ktoré je dostupné spotrebiteľovi.

15. Podľa § 9 ods. 2 zákona o spotrebiteľskom úvere, zmluva o spotrebiteľskom úvere okrem všeobecných náležitostí podľa Občianskeho zákonníka musí obsahovať tieto náležitosti:

f) dobu trvania zmluvy o spotrebiteľskom úvere a termín konečnej splatnosti spotrebiteľského úveru, j) ročnú percentuálnu mieru nákladov a celkovú čiastku, ktorú musí spotrebiteľ zaplatiť, vypočítané na základe údajov platných v čase uzatvorenia zmluvy o spotrebiteľskom úvere; uvedú sa všetky predpoklady použité na výpočet tejto ročnej percentuálnej miery nákladov, k) výšku, počet a termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov, prípadné poradie, v ktorom sa budú splátky priradovať k jednotlivým nesplateným zostatkom s rôznymi úrokovými sadzbami spotrebiteľského úveru na účely jeho splatenia.

16. Podľa § 11 ods. 1 zákona o spotrebiteľských úveroch, poskytnutý spotrebiteľský úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov, ak

a) zmluva o spotrebiteľskom úvere nemá písomnú formu podľa § 9 ods. 1,

b) zmluva o spotrebiteľskom úvere neobsahuje náležitosti podľa § 9 ods. 2 písm. a) až k), r) a y),

c) zmluva o spotrebiteľskom úvere formou povoleného prečerpania, ktorý sa musí splatiť na požiadanie alebo do troch mesiacov, neobsahuje náležitosti podľa § 10 ods. 1 alebo

d) v zmluve o spotrebiteľskom úvere je uvedená nesprávne ročná percentuálna miera nákladov v neprospech spotrebiteľa,

e) veriteľ spotrebiteľský úver poskytne finančnými prostriedkami v hotovosti.

17. Z vykonaného dokazovania zisteného skutkového stavu dospel súd k právnomu záveru, že žaloba je podaná dôvodne a je potrebné jej vyhovieť v celom rozsahu. V konaní nebolo sporným, že medzi žalobcom a žalovaným došlo k uzavretiu zmluvy o spotrebiteľskom úvere, v ktorej žalobca vystupoval ako dlžník a žalovaný ako veriteľ. Nebolo tiež sporným, že žalobca ako spotrebiteľ spĺňal zvýšenú hmotnoprávnu a procesnoprávnu ochranu priznanú osobitnými právnymi predpismi, najmä zákonom o spotrebiteľských úveroch, Občianskym zákonníkom, ako aj Civilným sporovým poriadkom v konaní pred súdom. Z doložených listín mal súd preukázané, že žalobca na základe uzavretej úverovej zmluvy zo dňa 12.12.2014 uhradil žalovanému veriteľovi prvú splátku k úverovej zmluve dňa 13.01.2015, pričom z doloženého splátkového kalendára zmluvy vyplýva, že splatnosť prvej splátky bola určená na deň 18.01.2015. Splatnosť splátky č. 2 až 72 bola určená na 15ty deň v príslušnom nasledujúcom kalendárnom mesiaci s tým, že posledná 72. splátka bola splatná dňa 15.12.2020. Žalovaný celkovo plnil žalobcovi riadne a včas (s omeškaním niekoľkých dní pri každej splátke) do 23.02.2017, následne dňa 15.03.2017 uhradil 37,58 Eur a dňa 20.03.2017 uhradil jednorazovo 1.091,75 Eur, celkovo tak zaplatil žalovanému na účet uvedený v úverovej zmluve s uvedením správneho variabilného symbolu sumu 2.106,41 Eur. Dňa 23.02.2017 okrem toho uhradil upomienku splatnú dňa 20.02.2017 vo výške 5,-Eur.

18. Žalobca sa domáhal vydania bezdôvodného obohatenia s poukazom na plnenie žalovanému bez právneho dôvodu, keď mal za to, že úverová zmluva sa v zmysle § 11 ods. 1 zákona o spotrebiteľských úveroch považuje za bezúročnú a bez poplatkov. Pri zhodnotení žaloby o vydanie bezdôvodného obohatenia musel tak súd ako predbežnú otázku ustáliť, či zmluva obsahuje obligatórne náležitosti v zmysle § 9 ods. 2 zákona o spotrebiteľských úveroch pod sankciou bezúročnosti a bez poplatkovosti v prípade ich nedodržania. Po preskúmaní spotrebiteľskej zmluvy dospel súd k záveru, že zmluva vykazuje nedostatky, keď v nej absentuje uvedenie doby trvania zmluvy o spotrebiteľskom úvere a termínu konečnej splatnosti spotrebiteľského úveru (§ 9 ods. 2 písm. f) zákona o spotrebiteľských úveroch), žalovaný účinne nevyvrátil žalobcom spochybňovanú výšku ročnej percentuálnej miery nákladov (§ 9 ods. 2 písm. j) zákona o spotrebiteľských úveroch), v zmluve sa nenachádza rozklad splátky tak ako to zákonodarca vyžadoval v znení účinnom do dňa 30.04.2018 (§ 9 ods. 2 písm. k) zákona o spotrebiteľských úveroch). Pri posudzovaní náležitostí zmluvy mal súd rovnako ako žalobca za to, že v zmluve absentuje určité vymedzenie termínu konečnej splatnosti úveru, ktorý nie je možné vykladať inak ako dátum ukončenia zmluvy, ktorý má byť zásadne vyjadrený ako deň, mesiac, rok a pod. . Túto náležitosť nie je možné nahradiť ani výpočtom podľa počtu splátok, resp. uvedením dňa po uzavretí zmluvy, ako je uvedené v zmluve „do 15.dňa v poslednom mesiaci, 72 mesiacov po poskytnutí úveru“. V danom prípade žalobca ani žalovaný nepreukázali deň poskytnutia úveru dlžníkovi, od ktorého sa odvíjala splatnosť prvej splátky, ako aj plynutie 72 mesiacov k termínu konečnej splatnosti úveru. Preto

mal súd za nepochybné, že v čase uzavretia zmluvy nebola ani jednej zo zmluvných strán známa splatnosť prvej splátky (mesiac od dátumu poskytnutia úveru) a v čase uzavretia zmluvy nebol ani jednej zo zmluvných strán známy termín konečnej splatnosti úveru a preto ani doba trvania zmluvy, nakoľko zmluvné strany si naviazali splatnosť splátok od poskytnutia úveru, ktorý deň môže a nemusí byť totožným s dňom uzavretia úverovej zmluvy. Ako vyplýva aj zo splátkového kalendára zmluvy doloženého žalobcom, k poskytnutiu úveru došlo zrejme dňa 18.12.2014, keďže prvá splátka je splatná dňa 18.01.2015. Zákonodarca vyjadril vôľu, aby náležitosť doby trvania zmluvy a termínu konečnej splatnosti úveru bola v zmluve uvedená určito, jasne, zrozumiteľne. Faktom je, že priamo v danej zmluve o spotrebiteľskom úvere zo dňa 12.12.2014 sa v texte úverovej zmluvy pojem „doba trvania úveru“ vôbec neuvádza. Súd mal tak za to, že určenie termínu konečnej splatnosti úveru z takto uvedených podmienok je spojené s neprímeranými ťažkosťami a zároveň bez záruky istoty o správnosti spotrebiteľom „identifikovanej“ konečnej splatnosti, teda či termín konečnej splatnosti úveru, čo je jednou z podstatných náležitostí zmluvy o úvere, ku ktorému spotrebiteľ dospeje svojím vlastným úsudkom, je správny (obdobne Krajský súd v Trnave v rozhodnutí sp. zn. 26Co/194/2017). Keďže doba trvania zmluvy a termín konečnej splatnosti úveru nie je v zmluve uvedený určito, platí, že nie je uvedený vôbec, čo sankcionuje zákonodarca bezúročnosťou úveru.

19. Súd mal tiež za to, že v zmluve nie je uvedená podstatná náležitosť výška, počet a termíny splátok istiny, splátok úrokov a splátok iných poplatkov, prípadne poradie, v ktorom sa budú splátky priraďovať k jednotlivým nesplateným zostatkom s rôznymi úrokovými sadzbami spotrebiteľského úveru na účely jeho splácania (§ 9 ods. 2 písm. k) zákona o spotrebiteľských úveroch). Zmluva totiž neobsahuje rozčlenenie splátky úveru tak, aby bolo zrejmé, aká čiastka z celkovej výšky splátky 37,58 Eur predstavuje splátku istiny, splátku úroku a splátku iných poplatkov. Zákonom stanovené členenie a označenie jednotlivých zložiek úveru nie je svojvoľné. Predstavuje prehľadné vymedzenie, aby sa dlžník ako spotrebiteľ dokázal zorientovať v ponuke a zároveň aby nebolo možné, že si veriteľ bude voči nemu uplatňovať aj nároky, na ktoré nemá právo. Nakoniec pri spotrebiteľom napadnutej výške ročnej percentuálnej miery nákladov sa žalovaný obmedzil len na citáciu názoru Okresného súdu Galanta v rozhodnutí sp. zn. 17Csp/262/2017 zo dňa 05.11.2019. Žalobca ako slabšia strana poukázala na jemu dostupné prepočty výšky RPMN, z ktorých mal za to, že výška RPMN nie je v zmluve správne uvedená. Zo súdom vykonaného prepočtu ohľadne správnosti výšky RPMN pri zohľadnení zmluvných parametrov vyplýva, že RPMN predstavuje 27,88 %, a nie 27,9 %, čo predstavuje potenciálny rozdiel dve stotiny percenta. Žalovaný pochybnosti žalobcu a súdu o správnosti výšky ročnej percentuálnej miery nákladov nevyvrátil, v zmluve tiež absentuje matematický vzorec na výpočet RPMN.

20. Na vyhodnotenie, že zmluva je bezúročná a bez poplatkov, postačí absencia aj len jednej náležitosti. Preto súd po zhodnotení porušenia obligatórnych povinností (§ 9 ods. 2 písm. f), j) k) zákona o spotrebiteľských úveroch) vyhodnotil zmluvu za bezúročnú a bez poplatkov. Na základe uvedeného súd zhodnotil žalobu za dôvodnú v časti, keď po započítaní vykonaných úhrad žalobcom v sume 2.106,41 Eur na dlžnú istinu úveru v sume 1.400,-Eur v súlade s § 566 ods. 2 Občianskeho zákonníka sa žalovaný na úkor žalobcu bezdôvodne obohatil o 706,41 Eur. Preto súd uložil žalovanému povinnosť zaplatiť žalobcovi sumu 706,41 Eur do troch dní od právoplatnosti rozsudku.

21. Podľa § 517 ods. 2 Občianskeho zákonníka, ak ide o omeškanie s plnením peňažného dlhu, má veriteľ právo požadovať od dlžníka popri plnení úroky z omeškania, ak nie je podľa tohto zákona povinný platiť poplatok z omeškania; výšku úrokov z omeškania a poplatku z omeškania ustanovuje vykonávací predpis.

22. Keďže v Občianskom zákonníku pri nároku na vydanie bezdôvodného obohatenia nie je ustanovený čas splnenia, je treba podľa ustanovenia § 563 Občianskeho zákonníka vychádzať z toho, že dlžník je povinný vydať bezdôvodné obohatenie prvý deň po tom, čo ho veriteľ požiadal o splnenie. Ak nedošlo požiadanie dlžníkovi už skôr, treba za kvalifikované požiadanie považovať žalobu. Dňom zročnosti pohľadávky uplatnenej v žalobe však nebude deň nasledujúci po podaní žaloby na súde, ale deň po doručení tejto žaloby žalovanému. Žalobca si uplatnil úrok z omeškania od štvrtého dňa po doručení žaloby žalovanému (žaloba doručená žalovanému dňa 19.03.2018), preto súd priznal žalobcovi úrok z omeškania vo výške 5 % ročne zo sumy 706,41 Eur od 23.03.2018 do zaplatenia.

23. O nároku na náhradu trov konania súd rozhodol podľa § 255 ods.1 C.s.p., keď úspešnému žalobcovi priznal náhradu trov konania v plnom rozsahu. O výške náhrady trov konania bude rozhodnuté po

právoplatnosti tohto rozsudku samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník. Súdny úradník rozhodne tiež o povinnosti žalovaného zaplatiť štátu súdny poplatok podľa § 2 ods. 2 v spojení s § 4 ods. 2 zákona č. 71/1992 Zb. o súdnych poplatkoch a poplatku za výpis z registra trestov v znení neskorších predpisov.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je prípustné odvolanie na Okresný súd Trnava do 15 dní odo dňa jeho doručenia.

V odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh).

Odvolanie možno odôvodniť len tým, že

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa Exekučného poriadku; ak ide o rozhodnutie o výchove maloletých detí, návrh na súdny výkon rozhodnutia.